

Jb kapitola 21.

[1] Jób na to odpověděl: [2] "Poslouchejte dobře mou řeč, potěšíte mě tím. [3] Strpte, abych též promluvil; až domluvím, posmívejte se. [4] Týká se mé lkání jen člověka? Což nemám důvod být netrpělivý? [5] Obrat'te se ke mně, užasnete; dejte si na ústa ruku: [6] Když se rozpomínám, jsem naplněn hrůzou, mého těla se zmocňuje zděšení. [7] Proč naživu zůstávají svévolníci? Dožijí se vysokého věku, rozmohou se, kupí statky, [8] své potomstvo mají pevně kolem sebe, své potomky mají před očima, [9] v jejich domech je pokoj beze strachu, Boží hůl na ně nedopadá. [10] Jejich býk nebývá připouštěn nadarmo, jejich kráva se otelí a nezmetá. [11] Vypouštějí jako stádo své nezvedence a jejich děti skotačí. [12] Hulákají při bubínku a citaře a radují se za zvuku flétny. [13] Tráví své dny v pohodě a do podsvětí sestupují v mžiku. [14] Bohu říkají: 'Jdi pryč od nás, nechcem o tvých cestách vědět. [15] Kdo je Všemocný, že mu máme sloužit, co nám prospěje obracet se na něj?' [16] Avšak svůj blahobyť nemají v svých rukou. Necht' jsou mi vzdáleny záměry svévolníků. [17] Jak náhle hasne kahan svévolníků a přicházejí na ně bědy! Bůh jim dá za úděl útrapy v svém hněvu, [18] jsou jak sláma ve větru a jako plevy uchvácené vichrem. [19] Bůh prý uchovává jejich ničemnosti jejich synům. Kéž splatí přímo jemu, aby to poznal! [20] Kéž na vlastní oči spatří svou bídu, vypije si kalich rozhořčení Všemocného. [21] Zajímá ho, co se stane s jeho domem po něm, když je počet jeho měsíců odměřen? [22] Bude někdo učit Boha vědomostem? On soudí přece i vysoko postavené. [23] Jeden zemře v plném květu, zcela bezstarostný, klidný, [24] jeho dížka je plná mléka a jeho kosti jsou prosáklé morkem. [25] Druhý zemře s hořkou duší, aniž okusil co dobrého. [26] Společně ulehnou do prachu a pokryjí je červi. [27] Hle, já vím, co zamýšlíte, vaším záměrem je způsobit mi příkoří. [28] Žlkáte zajisté: 'Kde je dům urozeného? Kde je stan, v němž přebývali svévolníci?' [29] Což jste se neptali mimojdoucích, neporozuměli jste jejich znamením? [30] V den béd bude zlý ušetřen, bude odnesen v den hrozné prchlivosti. [31] Kdo mu vytkne jeho cestu, kdo mu odplatí za to, co napáchal? [32] Až bude odnesen do hrobky, nad jeho rovem se bude bdít. [33] Hroudy v jámě budou mu lehké; potáhnou se za ním všichni lidé, bude jich před ním bezpočet. [34] Jak mě chcete těšit takovými přeludy? Vaše odpovědi - samá věrolomnost."